

[Madsen-Mygdal.]

at de Konservative har gjort det ud fra den bedste Overbevisning, men det er alt-saa lykkedes dem at faa alt det sat ind i Loven, som forringer Lovens Virkning; men naar de overhovedet ikke vil have noget med Loven at gøre, havde det været bedre, om de havde holdt sig udenfor Forhandlingerne, saa er det muligt, Loven ikke var blevet forringet i saa høj Grad, som Tilfældet er. Den Omstændighed, at et Parti nu melder sig fra, giver mig imidlertid Anledning til at udtale, at der maa-ske er et Haab — det er for sent her i Tinget, nu da vi staar ved tredie Behandling, og det er et Haab, der ikke er saa stærkt, at vi derfor just bør afbryde Forhandlingen — om, at der i det andet Ting kan optages en Forhandling paa visse Punkter, ogsaa paa Punkter, hvor der kan synes at være noget af en Misforstaaelse til Stede endnu, saaledes at der paa visse Omraader kunde opnaas Forbedringer, hvad vi fra vor Side vilde sætte meget stor Pris paa. Vi er rede til at stemme for Lovforslaget, som det foreligger nu, skønt vi i høj Grad beklager en Del af de indførte Ændringer — selvfølgelig ikke alle, det ærede Medlem Hr. Holdgaard har ganske Ret i, at vi er gaaet med til en hel Del Ændringer —, men der er nogle bestemte Ændringer, som jeg ikke her skal nævne — jeg har udførlig omtalt dem i Forgaars —, som vi anser for at være af meget forringende Virkning, og hvis det var muligt i det andet Ting at komme til Forhandling, nu da der ikke længere kan siges at staa tre Partier samlet om hele Lovforslaget, vilde jeg hilse det med Glæde.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte, at Nødraabene fra Landbruget sønden for Grænsen var stærkere end her. Jeg vil gerne have Lov til at spørge, hvad det ærede Medlem mener med den Udtalelse. Mener han, at der bagved Nødraabene ligger en større Nød, eller mener han kun, at de forstaar at raabe højere? Det, der er det afgørende i Sagen, er, om det tyske Landbrug ligger daarligere end det danske. Jeg har den Overbevisning, at det tyske Landbrug afgjort ligger bedre.

Madsen-Mygdal: Jeg skal svare det ærede Medlem Hr. Korsgaard med at sige, at jeg mener nøjagtigt, hvad jeg har sagt.

Ordføreren (Olufson): Jeg ønsker gerne at rette en Fejltagelse, jeg gjorde mig skyldig i før, idet Loven naturligvis ikke forudsætter,

at man kan komme udover 8 pCt. af Ejen-domsskylden i det Tilfælde, jeg nævnte, 2 400 Kr.

For øvrigt bad jeg om Ordet for en kort Bemærkning for at svare det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Det ærede Medlem satte sin Lid til, at det skulde lykkes at faa Lovforslaget ændret i det andet høje Ting. For saa vidt der er Tale om det, vi betragter som Forbedringer af Lovforslaget: Sikringen af Statens Garanti og en bedre Vurdering af de Renter, der er Tale om, tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal skal sætte Haabet synderlig højt.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Svar til mig var særdeles klart, det sagde i Virkeligheden, at det ærede Medlem overhovedet ikke mente noget som helst med sine Udtalelser (Afbrydelse af *Madsen-Mygdal*). Ja, andet og mere siger det ikke, for det er ikke et Argument at komme med, at man kan raabe op, det kan man altid, det kan det ærede Medlem ogsaa udmærket, selv om der intet er at raabe op om. Nej, det Svar kunde ikke være klarere, det var kort og godt, at han mente ingenting.

Nissen: Naar Spørgsmaalet er, om Landbruget trænger til Hjælp i disse Tider, er det vist klart for alle her i Salen, at det gør det. Landbruget er inde i en Krisetid, Landbruget er i Nød, men der er dog Forskel paa, hvorledes man vil hjælpe fra Regeringens og Rigsdagens Side. Det Lovforslag, der nu er ved at blive ophøjet til Lov, er mindst talt ikke noget godt Lovforslag, der er meget at sige til det, der er mange Skavanker ved det. For det første kan man sige, at selve Princippet i dette Lovforslag er ikke godt. Det er ikke godt at opfordre Landmænd til en Akkord, til en Forhandling, det er noget galt, der let kan medføre en Svækkelse, en Demoralisering, og sikkert ogsaa vil gøre det i det lange Løb, hvis det skal blive ved med Akkorder Aar ud og Aar ind. Men bortset fra det vil jeg sige, at denne Lov kan komme til at virke meget vilkaarligt og ogsaa vil gøre det i mange Tilfælde, fordi det hele nærmest er baseret paa Skøn, og det vil igen afføde en meget stor Bitterhed i Sindene. Jeg skal blot lige berøre de sønderjydske Forhold. Dér kommer det til at ligge saadan, at vi ikke skal stilles lige med de øvrige Amter, men vi skal beholde den gamle Ordning nede hos os, saa at de, der i tidligere Tid har været med til at ordne Akkorder, skal blive ved at ordne dem. Med Hensyn til det personlige har jeg intet som helst at sige til disse